

ὑπό τινων δικηγόρων ὡς ἀρκετὸν δι' αὐτοῦ; καὶ διὰ τοῦτο ἔσπευσαν νὰ ἐπαναλάβωσι τὰς ἐργασίας των, πλὴν ἄλλα ἐσκέπτετο ὁ κ. Πρόεδρος, διότι οὗτος κατὰ τὴν συνεδρίασιν ἐκείνην διέταξε τὸν κλητῆρα νὰ ἀφαιρέσῃ παρὰ τινος δικηγόρου τὸ κῆθισμα νὰ δώσῃ δ' αὐτὸ μάρτυρι τινι, μετὰ τρόπου πολὺ ὀλίγον ἀρμοζόντος εἰς πρόεδρον δικαστηρίου.

Μετὰ τὸ δεύτερον τοῦτο γεγονός πάντες ἐνόμισαν, ὅτι πρέπει νὰ παύσωσι συνεργαζόμενοι μετὰ δικαστηρίου τοῦ ὁποίου θὰ προίσταται ὁ κ. Νίδερ, νὰ ζητήσωσι δὲ δι' ἀναφορᾶς των παρὰ τοῦ ὑπουργείου τὴν ἄρσιν τοῦ σκανδάλου τούτου.

Οὕτω εὐρισκόμεθα εἰς πλήρη ἀπεργίαν τῶν δικηγόρων, τοῦ κ. Πολυχρόνου μόνον μὴ ἐπιδοκιμάζοντος τὰ γινόμενα, ἐπιδοκιμάζοντος δὲ ἴσως ἄλλα.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ ΣΥΡΟΥ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Ὁ κατὰ τὸ παρελθὸν Σάββατον προαγγελθεὶς μέγας χορὸς, ἐν τῷ θεάτρῳ, ἐματαιώθη ἔνεκα τοῦ θανάτου τοῦ Κουμουνδούρου., πρὸς φοῦρκαν τῶν κυριῶν μας.

Προχθὲς εἰς τινὰ γάμον, δύο Ἀμοργίνοι, ἐλθόντες ἐνταῦθα νὰ διέλθωσι τὰς ἀποκρέω, ἐπετέθησαν βιαίως, ὅπως παραλάβωσι τὰ παίζοντα ἐν τῷ γάμῳ μουσικὰ ὄργανα. Ὁ γαμβρὸς καὶ οἱ περὶ αὐτὸν κεκλημένοι φίλοι του, τοῦ μὲν ἔχυσαν τὰ ἔντερα, τὸν δὲ ἔτρεψαν εἰς φυγὴν. Ἡ εἰσαγγελία συνέλαβε τοὺς φονεῖς, ἀλλὰ καὶ τὸν φονευθέντα, καίτοι

ἔμενα εἰς τὴν ἀπόφασιν μου· δὲν ἔβγαλα ἀπὸ τὸ στόμα μου γρῦ. Ἐλαβα δὲ καὶ ὅλα τὰ μέτρα μου ὥστε καὶ οἱ χωρικοὶ νὰ μὴν ξεύρουσι τίποτε· οὔτε φοβοῦμαι κίνενα κακόβουλο μήπως διαταράξῃ τὴν ἡσυχίαν τοῦ παιδιοῦ μου.

Ἐσὺ ὅμως πρέπει νὰ τὰ ξεύρῃς. Ἀκουσε λοιπόν.

Καὶ ὁ ἀρχαῖος δραγόνος διηγήθη τὰ ἐν Βλαϊνκούρ συμβάντα τῆς 8 νοεμβρίου 1854. Καὶ ἀφοῦ ἐτελειώσε τὴν διηγήσιν του, τὴν ἠρώτησε :

— "Ἐ, Ἰάκωβε, τί λὲς, ἔπρεπε νὰ τὰ ἐκμυστηρευθῶ ὅλα αὐτὰ τῆς Ἰωάννας ;

— "Ὁ ὄχι ! γιατί τότε δὲν θὰ τῆς ἔμνησκε χαμόγελο 'στὸ στόμα.

Καὶ μετ' ὀλίγον :

— Δὲν συνέλαβον τοῦλάχιστον τοὺς δολοφόνους ; Δὲν ἔμαθάν τ' ὄνομα τοῦ πατρὸς τῆς ;

— Δὲν ἀνεκαλύφθη δυστυχῶς τίποτε.

— Ἡ δικαιοσύνη ἔπραξε ὅ,τι ἦτο δυνατόν νὰ πράξῃ, ἀλλὰ χωρὶς ἀποτέλεσμα.

— Ἀτυχῆς Ἰωάννα !

— Ἡ Ἰωάννα δὲν ἔχει νὰ λυπηθῇ διὰ τοῦτο, ἐπειδὴ δὲν γνωρίζει τίποτε· δὲν εἶχε ὄνομα καὶ ἦτο χωρὶς οἰκογένειαν· ἐγὼ τῆς ἔδωκα καὶ οἰκογένειαν καὶ ὄνομα.

— Καὶ τὴν ἀγαπάτε, λοχαγέ, καὶ τὴν ἀγαπάτε περισσότερον παρὰ ἐάν ἦτο κερὶ σας.

διατρέχει κίνδυνον θανάτου, δραστηρίως δὲ καταδιώκει καὶ τὸν ἀποδράντα, διαμένοντα ἐν τῇ νήσῳ, καὶ οὕτως ἐλπίζεται ἡ σύλληψις. Καθ' ὅσον ἀπεδείχθη ὁ μὲν πληγῶθεις εἶναι ὁ *Δημήτριος Γιαννακόπουλος ἢ Παπλωματᾶς*, ὁ δὲ ἀποδρᾶς ὁ *Νικήτας Πάσσαρης ἢ Φαναρτζῆς*, ὅστις πρὸ τριετίας ἀπέδρα ἐκ τῆς Μοιραρχίας Πειραιῶς, ἀμφότεροι περιώνυμοι ληστοπειραταὶ Ἀμοργίνοι, ἀνήκοντες εἰς τὴν συμμορίαν τοῦ ἀρχιπειρατοῦ *Νικήτα Βλαβιανοῦ*, τοῦ τέρατος ἐκείνου, ὅστις συνετάραξε Τουρκίαν καὶ Ἑλλάδα πρό τινων ἐτῶν, καὶ ὅστις συλληφθεὶς ἐσχάτως χάρις εἰς τὴν δραστηριότητα τοῦ τότε ἀνακρ τοῦ κ. Λυκούδη, ἀπέθανε πρὸ διετίας ἐν ταῖς φυλακαῖς—ἀληθῶς ἢ ψευδῶς, κατὰ μυθιστορικὴν παραχώρησιν, καθ' ὅσον ὁ ἀρχιπειρατὴς *Νικήτας Βλαβιανὸς* ἤρξατο καὶ πάλιν ἀκούμενος εἰς τὰ φίλα αὐτῷ παράλια τῆς Μικρασίας, καθ' ἃ πληροφορεῖ ἡμᾶς φίλος πρόξενος.

Μπέκ

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ

Εἰς τὸν διάσημον δραματογράφον Ὡζιὲ μία μετριότης εἶχε φέροι ἐν χειρόγραφον τραγωδίας κλεμμένης ἀπὸ ἰδῶ καὶ ἀπ' ἐκεῖ—ἀλλὰ *Ραφτόπουλο*—καὶ μετὰ μίαν ἐβδομάδα παρουσιάζεται νὰ ἀκούσῃ τὴν περὶ αὐτῆς κρίσιν.

— Λοιπόν, λέγει εἰς τὸν Ὡζιὲ, τὴν ἀνεγνώσατε ;

— Μάλιστα.

— Νομίζετε ὅτι μπορεῖ νὰ παρασταθῇ ; Διότι ἐπιθυμῶ νὰ ἦμαι παιδί τῶν ἔργων μου.

— Νὰ προσπαθήσετε πρῶτα νὰ γίνητε πατέρας !

— Ἐπὶ δύο ἔτη καὶ ὀκτῶ μῆνας εἶχ' ἀφήσει τὴν Ἰωάνναν παρὰ τῇ τροφῇ τῆς, διότι εἶχα τὸν λογαριασμόν μου. Τὸ τραγικὸν συμβᾶν τόσοσιν μεγάλως ἀντήχησεν εἰς τὴν χώραν καὶ πανταχοῦ, τόσοσιν πολλὴς ἐγένετο λόγος περὶ τῆς ἀτυχῆς νεαρᾶς γυναικός, ἥτις ἀπέθανε μίαν στιγμὴν μετὰ τὴν γέννησιν τοῦ τέκνου τῆς, ὥστε ἐθεώρησα καθήκόν μου νὰ περιμείνω ὅπως λησμονηθῶν ὅλ' αὐτὰ, καλῶς δὲ τότε εἶχον σκεφθῆ, διότι ὅταν ἔφερα τὴν μικρὰν εἰς τὸ Μαρέϊλ κἀνεὶς δὲν ὑπόπτεισεν ὅτι ἦτο τὸ ὄρφανόν τοῦ Βλαϊνκούρ. Καθὼς σὲ εἶπον, εἶχε τότε μεγαλώσει, ἦτο εὐτραφῆς καὶ εὐφυῆς σὰν ἀγγελουῖδι, προσέτι δὲ ὑπὲρ τὰς προσδοκίας μου εἶχε γίνει ὠραία, ἐξυπνος καὶ ἀγαθῆ.

Γνωρίζει τί ἡ μακαρίτις καὶ ἐγὼ ὑπῆρξαμεν δι' αὐτὴν. τίποτε δὲν τῇ ἔλλειψεν, οὔτε φροντίδες, οὔτε συμπάθειαν, οὔτε θωπεῖαι, οὔτε ἀφοσιώσεις, διότι ἦτο εἰδωλὸν μας. Καθὼς λέγουσιν εἰς τὸ Μαρέϊλ, εἰμεθα πραγματικῶς πατὴρ καὶ μήτηρ αὐτῆς. Ὅλα αὐτὰ, Ἰάκωβε, μᾶς τ' ἀνταπέδωκεν ἑκατονταπλασίως διὰ τῆς εὐγνωμοσύνης τῆς, τῆς ἀφοσιώσεώς τῆς, τῆς υἱϊκῆς συμπαθείας τῆς, διὰ μυρίων εὐχαριστήσεων, διὰ πάσης τῆς χαρᾶς καὶ πάσης τῆς εὐδαιμονίας, τὰς ὁποίας μᾶς ἀπέδωκεν. Ἡ πλήρης υἱοβέτησις ἐγένετο ἐγκαίρως καὶ ἡ Ἰωάννα εἶνε κόρη μου, ἡ λατρευτὴ μου κόρη. Φυσικῶς θὰ ἦνε ἡ κληρονόμος μου, ἀλλὰ θὰ τῇ ἀφίσω μικρὰ πράγματα, ἐνῶ ἐγὼ θέλω νὰ τῇ ἀφίσω περισσότεραν.

Ὁ κ. Κ. ἔλειπεν εἰς τὴν Εὐρώπην ὅταν ἐπανῆλθεν ἔσπευσε νὰ δῆ μιάν ἀρχαίαν φίλην τῆς καρδίας του.

Ἡ φίλη ἄμα τὸν εἶδεν, ἀντὶ τοῦ ἀκαλῶς ὤρισεν, ἔβαλε φωνὴν ἀηδίας :

— Οὐ ! ἄσπρισαν τὰ μαλλιά σου !

— Νὰ καυμένη, σὲ μιὰ νύκτα, ἕνεκα μεγάλης λύπης.

Τὴν ἐπαύριον ξαναπηγαίνει εἰς τῆς φιλενάδας, ἀφοῦ πέ-
ρασε προηγουμένως τὸ κεφάλι του ἀπὸ τὴν καραμπογιὰ
τοῦ κ. Ὀλμπίου.

— Μπᾶ, λέγει ἐκείνη, σήμερα τὰ ἔχεις μαῦρα ;

— Νὰ, καυμένη, σὲ μιὰ νύκτα μοῦ μαύρισαν, ἕνεκα με-
γάλως χαρᾶς ποῦ σὲ ξανεῖδα !

Ὁ εἰκοσι καὶ ἑνὸς ἔτους κληροῦχος Η. . . ἀπέναντι τοῦ
στρατιωτικοῦ ἱατροῦ πρὸς ἐπιθεώρησιν :

— Ἐχει ἀφορμὴν ἐξαιρέσεως ;

— Ναί, ἐξοχώτατε, κάρω τὸν μεγάλο ! !

Γνωρίζετε ὅτι ἡ ποιητὴ τοῦ Δημοκλέους συνίστατο νὰ κρέ-
μεται ἕνα ξίφος ἀνωθεν τῆς κεφαλῆς του κρεμασμένο ἀπὸ
μία τρίχα.

Μεταξὺ δῦο :

— Δὲν θὰ μοῦ ἦτανε, ἔλεγε ὁ ἕνας, πολὺ εὐάρεστον νὰ
τρώγω καὶ νὰ κρέμεται ἀπὸ πάνω μου ἕνα τέτοιο ξίφος.

— Ἐμένα, εἶπε ὁ ἄλλος, δὲν θὰ μῆμελε γιὰ τὸ ξίφος,
θὰ συλλογιζόμουνα μήπως πέσ᾽ ἡ τρίχα μεσ' τὴ σούπα
μου.

Ἡ νοικοκυρὰ μπαίνει τόσο αἰφνιδίως σ' τὸ μαγειρεῖο,
ὥστε ἡ καυμένη ἡ Παναγιώτα δὲν ἔλαβε καιρὸ νὰ κρύψῃ
πουθενὰ τὸν ἐξάδελφο ποῦ τὴν εἶχε ἀγκαλιασμένη.

— Ἦμπορεῖ κάνεις νὰ ἦνε εὐτυχῆς καὶ χωρὶς πλούτη,
λοχαγέ, δὲν εἶμαι τεμπέλης καὶ ἔχω δυνατὰ χέρια· θὰ
ἐργασθῶ λοιπὸν διὰ τὴν Ἰωάνναν.

— Ἦξεύρω καλά, ὅτι μὲ σὲ, παιδί μου, ἡ κόρη μου
κάνενός δὲν θὰ στερηθῇ. Λοιπὸν ἐξακολουθῶ : Αὐτὸς ὁ κη-
πος, ἡ οἰκία μὲ τὰ ἐπιπλά της, τὸ πλησίον τεμάχιον γῆς
καὶ πρὸς τούτοις πέντε ἕως ἑξ̄ χιλιάδες φράγκα, ἰδοὺ πᾶν
ὅ,τι ἔχω· καθὼς βλέπεις, αἱ οἰκονομίαι μου εἶναι μέτριαι,
ἀλλ' αὐτὰ μόνον ἠμπόρεσα νὰ ἐξοικονομήσω, καὶ σὲ βεβαιῶ,
ὄχι μὲ πολλὴν εὐεολίαν. Μόλα ταῦτα ἡ ἀνάδοχός σου ἦτο
οἰκονόμος καὶ ἐκράτει πολλὴν τάξιν, καθὼς καὶ ἡ Ἰωάννα,
ἡ ὁποία τὴν ἀντικαθιστᾷ σήμερον· πάντοτε ἐξῆσamen ἀ-
πλούστατα. καὶ ἐδαπανῶμεν μόνον διὰ τὰ ἀπολύτως ἀ-
ναγκαῖα. Ἀλλὰ ἐπεθυμοῦμεν ὅπως τὸ παιδί ἔχη ὅλα τὰ
παιγνιδάκια ἐκεῖνα, τὰ ὁποία ἀποτελοῦσι τὴν εὐδαιμονίαν
τῆς παιδικῆς ἡλικίας, καὶ κατόπιν, βραδύτερον, τὸ ἐξεπαι-
δεύσαμεν. Αὐτὸ πολὺ μᾶς ἐκόστισε, διότι ἐκτὸς τῆς συνή-
θους παιδείας, ἥτις διδεται εἰς τὰ νέα κοράσια, ἔμαθε πρὸς
τούτοις τὴν μουσικὴν, τὴν ἱερογραφίαν καὶ τὴν ζωγραφικὴν.
Ἴσως αὐτὰ ἦσαν περιττά, ἀλλὰ τί τὰ θέλεις, παιδί μου,
κάθε ἄνθρωπος ἔχει καὶ τὰς ἀδυναμίας του.

Καὶ τώρα, ἄλλο πράγμα. Σὲ εἶπον ὅτι εἰς τὸ χαρτοφυ-
λάκιον τοῦ πνιγμένου καὶ εἰς τὸν σάκκον τῶν ταξιδιωτῶν
εὐρέθησαν χίλια ὀκτακόσια ἑννεήκοντα δύο φράγκα. Αὐτὰ
πὰ χρήματα, τὰ ὁποία ἀνήκον εἰς τὸ παιδίον, μοὶ τὰ πά-

Ἡ κυρία. Νὰ φύγῃς, ἀπὸ τὸ σπῆτί μου, ἀμέσως κι' ὅλα.

Ἡ Παναγιώτα. Ἐνοεῖται ποῦ θὰ φύγω ἀπὸ ἕνα τέ-
τοιο σπῆτι, ποῦ ἡ κυρὰ μπαίνει ἔστο μαγειρεῖο χωρὶς νὰ
κτυπᾷ πρῶτα . . . Δὲν ἐντρέπεσθε ! !

ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ

ΚΑΙ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Μηχανὴ κινουμένη διὰ πυρίτιδος

Ὁ κ. Beck ἐκ Norhausen, ἐν Γερμανίᾳ, κατεσκεύασε μιάν
μηχανὴν κινουμένην διὰ πυρίτιδος, ἥτις ἀναφλέγεται κατὰ
μικρὰς ποσότητας δι' ἀερίοφωτος, ἡ ἀναπτυσσομένη δύναμις
ὠθεῖ οὕτω τὸ ἔμβολον τοῦ κυλίνδρου καὶ ἐκεῖθεν μεταδί-
δεται ἡ κίνησις εἰς ὅλην τὴν μηχανήν.

Ἐὰν ἐφαρμοσθῇ τὸ σύστημα τοῦτο καὶ εἰς τὰς ἀτμομά-
ξας ἢ τὰ ἀτμόπλοια τότε παρακαλοῦμεν μὲν τοὺς Μηθενι-
στάς νὰ παραιτηθῶν τῆς ὑπηρεσίας των, καὶ προτρέπομεν
τοὺς αὐτοκράτορας καὶ πρίγκηπας νὰ ταξειδεύουν δέ.

Μπαροῦτι βρωμᾷ . . .

Ἡλεκτρικοὶ αἰδηρόδρομοι

Ὁ ἄγγλος Aystor περιέγραψεν εἰς μιάν συνεδρίασιν τῆς
Ακαδημίας τοῦ Λονδίνου ἐν νέον σύστημα τῶν σιδηρῶν
γραμμῶν, ὅπερ ὁ ἴδιος ἀνεκάλυψε, κατὰ τὸ ὁποῖον αἱ ἀμα-
ξοστοιχίαι θὰ ἦνε ἠλεκτρικαὶ καὶ πολὺ ἐλαφρότεραι καὶ θὰ

ρέδωκεν ὁ δήμαρχος τοῦ Βλαϊνκούρ, μολονότι δὲ εἶχεν τὸ
δικαίωμα νὰ τὰ μεταχειρισθῶ διὰ νὰ καλύψῃ τὸ ἔλλειμμα
τοῦ πτωχοῦ μου προϋπολογισμοῦ, τὸ ὁποῖον προέκυψεν ἐκ
τῆς ἀυξήσεως τῶν δαπανῶν μου, ἐν τούτοις δὲν τὸ ἐπραξα.
Αὐτὰ τὰ χρήματα ἦσαν τῆς Ἰωάννας, αὐτῆς καὶ μόνης, καὶ
δι' αὐτὸ οὐδὲ κἂν τὰ ἤγγισα.

Πρέπει ὅμως νὰ σκεφθῆς ὅτι δὲν τάκλεισα σὰν τὰ ζῶα
μέσα στὸ σιτάρι μου οὔτε τάκρυψα μέσα στὰ ρούχα τοῦ
ντουλαπιοῦ μου, καθὼς κάμουν μερिकाῖς γρηναίς, ἀλλὰ τὰ
ἔβαλα ὅπου μποροῦσα καλλίτερα. Πολλαὶ εὐνοϊκαὶ περιστά-
σεις παρουσιάσθησαν τὰς ὁποίας ἐπωφελήθη διὰ νὰ κάμω
μερικὰς χρηματιστικὰς ἐργασίας αἱ ὁποιαὶ ἐπέτυχον πέραν
τῶν πῶθων μου. Ἀλληλοδιαδόχως ἠξῆσε τὸ μικρὸν κεφάλι-
ον, σήμερον δὲ ἀνέρχεται εἰς δώδεκα χιλιάδας φράγκων.

— Δώδεκα χιλιάδας φράγκων ! ἀνεφώνησεν ὁ Ἰάκωβος,
ἀλλ' αὐτὰ εἶναι ἐλόκληρος περιουσία !

— Ὅχι, ὑπέλαβεν ὁ λοχαγός, ἀλλ' ἠμποροῦν ν' ἀποτε-
λέσουν τὴν βᾶσιν αὐτῆς.

Ἡ Ἰωάννα εἶναι πλούσια καὶ ἐγὼ δὲν ἔχω τίποτε ! Ἄ !
μὰ αὐτὸ δὲν τὸ ἤξευρα λοχαγέ· ἂν τὸ ἤξευρα . . .

— Λοιπὸν ;

— Δὲν θὰ τολμοῦσα.

— Ἐλα, ἔλα, εἶπεν αὐτῷ ὁ γέρον στρατιώτης τύπτων
αὐτὸν ἐπὶ τοῦ ὤμου, κάμε μου τὴν χάριν νὰ μὴ λέγῃς ἀ-